

1. nap

A paksi kollégiumból indultunk neki eme hosszú útnak. Sokunknak ez volt az első olyan alkalma, hogy repülőre száll. Tudtuk, hogy nem szórakozni, hanem dolgozni megyünk mégis megpróbáltuk a helyzet legélvezhetőbb oldalát nézni. Kora hajnalban indultunk és senki nem aludt egy perctet sem. Talán az izgalom talán a félelem kacérkodott bennünk. Kisbusszal utaztunk a Feri-hegyre ahol bejelentkezés után, tehát a csomagok feladása és a jegyek átvétele után, mindenki szétnézhetett a reptéren. Sokak először láttak egy valódi repülőgépet. Már nagy élmény volt részt venni a Comenius Projektben. Kis idő elteltével elérkezett a felszállás ideje. Életre szóló élmény volt végignézni, ahogy a táj elsuhan előttünk miközben a repülő lassan 300 km/h sebességre gyorsult. Az első állomásunk Olaszország fővárosa Róma volt. Nyolc órát töltöttünk Rómában ahol tanáraink megszervezték egy gyors városnézést. Tény, hogy 8 óra rövid idő egy ekkora város megcsodálására, de legalább rávethettünk egy pillantást a Colosseumra és a többi nevezetességre. Rómából Bariba utaztunk szintén repülőgéppel. Ott nem kellett sokat várnunk a Materába, (a minket elszállásoló diákok otthona) szállító buszra. Itt a reptéren már összefutottunk több másik nemzettel, köztük a bolgárokkal, svédekkel és a törökökkel. Materába érve kezdetét vett a nagy üdvözlések napja. Sokan, akik már részt vettek a projekt előző találkozóiban most régi barátokkal találkozhatott. Számomra kicsit ijesztő volt. Persze volt, akiket ismertem, de mégis egy csomó idegen vett körül. Ám sebj, mondtam magamnak. Hiszen részben ezért jöttem, hogy új barátokat szerezzek. A diákok többségének útja elvált. Ugyanis nagyrésztük olasz diákoknál töltötte az éjszakát. Mindenkinek volt egy úgynevezett, házigazdája. Mindenki megismerte az elszállásolóját majd vele együtt hazautazott. Vacsora után mindenki nyugovóra tért.

2. nap

Második napunk rohanással telt. Itt már élesíteni kellett az angol nyelvtudást és kommunikálni a többiekkel. Ezért is jöttünk. A napunk egy hosszú túrával kezdődött. Elmentünk és megnéztük az úgynevezett Kőtemplomokat. Egy gyönyörű hely volt egy szakadék szélén. Telis-tele barlangokkal az egész. Itt használt vettük az angolnak, ugyanis a túravezető angolul beszélt hozzánk. Mindenki csoportokra oszlott és megismertünk olyan embereket is akikkel eddig talán nem adódott alkalmunk kommunikálni. A hosszú és fárasztó túra után átestünk egy hagyományos olasz ebéden. Hét fogás! Mondhatni, hogy tényleg jól laktunk. Ebéd után meglátogattuk a Materai iskolát. Az igazgató tartott nekünk egy beszédet ám a délutáni sulis programok elmaradtak, ugyanis az igazgató sajnos aznap hagyta el a kórházat. Ám kihasználva az időt, ami adódott egy csomó interjút készítettünk a többi ország diákjával. Este zárásképpen meglátogattuk a Sassi-t egy régi városrészt. Itt is egy túravezető kalauzolt minket. Ezek után mindenki otthon vacsorázott és várta a következő napot.

3. nap

Harmadik nap már eléggé feloldodott mindenki. A reggelt azzal kezdtük, hogy megrendezték az úgynevezett „hivatalos találkozót”. Itt a polgármester beszéde után megkértek valakit minden országból, hogy mondjon pár szót a projektről. Ezután pedig minden főképviselő, minden országból, kapott egy ajándékcsomagot benne egy emléktárggyal. Ezután a délelőtti folyamán meglátogattuk a tengerpartot. A svéd lányok példáját követve a második ember voltam, aki belegázolt a tengerbe. A szél erősen fujt a víz sem volt teljesen meleg mégis élmény volt a sós vízbe gázolni. Rengeteg kagylót gyűjtöttünk és rengeteget játszottunk. Fáradtan tértünk vissza Materába. Estére egy hatalmas vacsorán vehettünk részt egy előkelő étteremben. Itt a szokásos 7 menüs olasz asztal fogadott minket. Pedig csak pizzázásnak indult. Hosszú nap volt, ugyanis éjfél után érkeztünk haza.

4. nap

Utolsó napunkat kihasználtuk. Délelőtti egy hatalmas barlangrendszer néztünk meg. Néha olyan helyekre is eljutottunk, hogy tátva maradt a szánk. Ezek után folytattuk utunkat a kissé csípős szélben egy Alberobello nevű kisfaluban ahol, úgynevezett sétálóutcákon mehettünk végig. A falú nevezetességei a trully-k voltak. Olyan kis házikók, amik olyanok voltak mintha legoból rakták volna össze őket. Itt mindenki vásárolhatott szuvenírt magának vagy barátainak. Este pedig elérkezett a

búcsú buli. Akkora fergeteges éjfélig tartó partyn vehettünk részt aminek a végén mindenki könnyekkel küzdve távozott. Mély barátságokat kötöttünk és nehéz volt szembesülni azzal, hogy ez bizony az utolsó találkozó.

5. nap

Pénteken reggel mi voltunk az utolsó induló csoport. Ez csupán annyit jelentett, hogy szemtanúi voltunk mindenki távozásának. Ezután buszra szálltunk és Bariba utaztunk, ahol négy órát vártunk a Római járatra. Rómában már kevesebbet várahoztunk majd felszállva és túlélve a 4 repülésünket hazaérkeztünk Magyarországra. A kisbusz tette a dolgát és mindenkit hazaszállított.

Úgy gondolom, egy életre szóló élmény volt ez az utazás. Az eleje kicsit dőcögősen indult, de a végén annyira összeszokott társaság lettünk, hogy létrehoztunk egy hatalmas családot. Nem csoda, hogy mindenki könnyekkel küzdve hagyta el Olaszországot. De nincs okunk sírni, e kapcsolatok örökké megmaradnak, így évek múlva majd amikor összefutunk egy pohár üdítő mellé emlékezhetünk a Comenius által szervezett Olasz találkozóra.